คณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม ตรวจทานแล้ว เมื่อวันพุธ ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐

บันทึกการประชุม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑๖๙ วันพุธ ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรรมการ ๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ๓. นายอภิชาต สุขัคคานนท์ รองประธานกรรมการ คนที่สอง ๔. นายนรชิต สิงหเสนี โฆษกกรรมการ ๕. นายอมร วาณิชวิวัฒน์ กรรมการ ๖. นางกีระณา สุมาวงศ์ กรรมการ ๗. นางจุรี วิจิตรวาทการ กรรมการ ๘. นายธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ๙. นายเรียรชัย ณ นคร กรรมการ ๑๐. นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ๑๑. นายภัทระ คำพิทักษ์ กรรมการ ๑๒. นายภุมรัตน ทักษาดิพงศ์ กรรมการ ๑๓. พลตรี วิระ โรจนวาศ กรรมการ ๑๔. นายศุภชัย ยาวะประภาษ กรรมการ ๑๕. นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ๑๖. พลเอก อัฏฐพร เจริญพานิช กรรมการ ๑๗. นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง ๑๘. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. นายอุดม รัฐอมฤต (ลาการประชุม)๒. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ (ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายจินตพันธุ์ ทั้งสุบุตร

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายนาถะ ดวงวิชัย

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานประธานรัฐสภา

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นายเจษฎ์ โทณะวณิก

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

• ๑. นางสุภัทรา เชื้อรอต

๒. นายณัฎฐ์ มโนกุลอนันต์

๓. นางสาวฐิติพร วิชัยธนพัฒน์

ผู้ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเชิญเข้าร่วมประชุม

๓. นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรามัย
 ๙. นายชาติชาย สุทธิกลม
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๕. นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๖. นางสาวชุลีพร เดชทำ ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคดี

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุม ตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๑๖๘ วันจันทร์ ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงาน การประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการพิจารณา ที่ประชุมได้พิจารณาประเด็นปัญหาการส่งร่างรัฐธรรมนูญ ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติมไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประธานกรรมการกล่าวว่า วันนี้ (วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘) ศาลรัฐธรรมนูญได้รับร่างรัฐธรรมนูญ ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติม คำปรารภ และคำชี้แจงของ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญประกอบการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการออกเสียง ประชามติในประเด็นคำถามเพิ่มเติมไว้ทางธุรการเท่านั้น ส่วนศาลรัฐธรรมนูญจะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาตาม ความในมาตรา ๓๓/๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หรือไม่ อยู่ใน ระหว่างการพิจารณาขององค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้แจ้งว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรเสนอเรื่องดังกล่าวโดยทำเป็นคำร้องเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีที่องค์คณะ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต้องเสนอเรื่องดังกล่าวโดยทำเป็นคำร้องคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรดำเนินการอย่างไรต่อไป

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง กล่าวว่า การส่งร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติมไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณานั้น เป็นการ ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗/๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบริหารจัดการงานคดี พ.ศ. ๒๕๕๕

ประธานกรรมการกล่าวว่า มาตรา ๔๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดว่า "การพิจารณาและการทำคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัยที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือ แย้งต่อวรรคหนึ่ง หรือรัฐธรรมนูญนี้" จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่อาจกำหนดระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ใด ๆ เพิ่มเติมต่อกรณีการส่งร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติมได้ ในขณะเดียวกันการส่งร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติมไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามความในมาตรา ๓๗/๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ก็ไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญต้องทำเป็นคำร้องด้วย ทั้งนี้ หากศาลรัฐธรรมนูญทิจารณาแล้วเห็นว่าคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญจะต้องทำเป็นคำร้อง คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็จะดำเนินการ จากนั้นคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญควรแถลงข่าวเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวให้ประชาชนเข้าใจในทันที

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า กรณีใดบ้างที่จะต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนความในมาตรา ๓๗/๑ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น มิได้กำหนดไว้ว่าให้ทำเป็นคำร้องยื่นต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงไม่จำต้องทำเป็นคำร้องเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง กล่าวว่า ปัญหาของเรื่องดั้งกล่าวอยู่ที่ ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้นิยามคำว่า "คดี" หมายความว่า เรื่องที่เสนอต่อศาลเพื่อพิจารณาวินิจฉัย จึงทำให้ศาลรัฐธรรมนูญเข้าใจคลาดเคลื่อนว่ากรณี การส่งร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติม ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณานั้นเป็นคดีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัย ในประเด็นนี้เห็นว่า การดำเนินการตามความในมาตรา ๓๗/๑ เป็นการดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้โดยเฉพาะ มิใช่ การพิจารณาและวินิจฉัยคดีระหว่างคู่กรณีตามข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ศาลรัฐธรรมนูญไม่มี อำนาจดุลพินิจว่าจะรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติมไว้ พิจารณา การที่ศาลรัฐธรรมนูญนำข้อกำหนดดังกล่าวมาใช้บังคับกับการส่งร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมให้ เป็นไปตามประเด็นคำถามเพิ่มเติมเป็นการตีความว่าข้อกำหนดดังกล่าวซึ่งมีสถานะเป็นกฎมีศักดิ์สูงกว่า รัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุด

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญนั้น ควรกำหนดให้การดำเนินการของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง กับการพิจารณาวินิจฉัยคดีจะต้องเปิดโอกาสให้มีการโต้แย้งคัดค้านได้ เพื่อป้องกันมิให้ศาลรัฐธรรมนูญ ออกกฎระเบียบขึ้นเองโดยไม่เป็นธรรม

จากนั้น ประธานกรรมการเชิญประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้าชี้แจงแสดงความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประธานกรรมการสอบถามว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอมายังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้น ได้มีการพิจารณาจัดทำก่อนหรือหลังร่างรัฐธรรมนูญจัดทำแล้วเสร็จ และร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญดังกล่าวได้จัดทำขึ้นโดยยึดหลักการใหม่ที่กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอมายัง คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้มีการพิจารณาจัดทำภายหลังจากร่างรัฐธรรมนูญนี้จัดทำแล้วเสร็จ และนำหลักการใหม่ที่กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งมีการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มาเป็นหลักในการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เสนอมายังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นมีการกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดี ด้วยตนเองของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือไม่

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เสนอมายังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้น ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีด้วยตนเองของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีการกำหนดเกี่ยวกับการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปให้ศาลปกครองและ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เสนอมานี้ ได้ร่างขึ้นหลังจากร่างรัฐธรรมนูญได้ผ่านการออก

เสียงประชามติแล้ว โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๘๐ มาตรา ประกอบด้วย ๗ หมวด มีสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ๑. การกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยบัญญัติ ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านการออกเสียงประชามติ กล่าวคือ ร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีผู้แทน ภาคประชาสังคมเข้ามาเป็นคณะกรรมการสรรหาด้วย โดยบัญญัติให้มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีการ เรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนจำนวนสองคน และผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนจำนวนสองคน เป็นกรรมการสรรหา
- ๒. กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาต้องดำเนินการสรรหาจากผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างเที่ยงธรรมและปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลยพินิจ โดยได้บัญญัติ ไว้ในร่างมาตรา ๑๑
- ๓. กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อ ศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองซึ่งบัญญัติอยู่ในร่างมาตรา ๒๕ ถึงร่างมาตรา ๒๗ กล่าวคือ ให้มีอำนาจ เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองในกรณีกฎ คำสั่ง หรือการกระทำใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นการเสนอเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง แล้วแต่กรณี พิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น มิใช่มีเจตนาจะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติมีอำนาจฟ้องคดีและดำเนินคดีแทนผู้เสียหายแต่อย่างใด
- ๔. กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีสิทธิยื่นคำร้องประกอบการพิจารณาของ ศาลยุติธรรม หรือศาลทหาร ในกรณีที่มีบทบัญญัติของกฎหมายกระทบต่อสิทธิมนุษยชน หรือกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย
- ๕. กำหนดเรื่องความคุ้มกันและความเป็นอิสระในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ไม่ต้องรับผิดทั้งในทางแพ่งและอาญา เนื่องจากการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจโดยสุจริต
- ๖. กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ จากบุคคลที่ได้รับ การยอมรับอย่างสูงในสังคมว่ามีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นกลาง และมีความรู้และประสบการณ์ด้าน สิทธิมนุษยชน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย
- ๗. กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้สอดคล้องกับหน้าที่และ อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งบัญญัติอยู่ในร่างมาตรา ๒๓

ประธานกรรมการสอบถามว่า คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบัน สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (International Coordinating Committee of National Human Rights : ICC) มีหน้าที่อะไร

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า ICC เป็นองค์กรประสานงาน ระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ไม่ได้เป็นหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) โดยตรง แต่เป็นองค์กรในโครงข่ายของ UN สำหรับเรื่องการเป็นสมาชิกของ ICC นั้น ประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกขององค์กรดังกล่าว

ประธานกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า สามารถที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมายได้หรือไม่ว่า ในกรณีที่เกิดการ ละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้นในต่างประเทศ ประเทศไทยสามารถจัดทำรายงานเสนอเรื่องดังกล่าวต่อ UN ได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชน ของคนไทยเท่านั้น และในกรณีที่ ICC จะนำรายงานด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยไปใช้อ้างอิง จะต้อง ขออนุญาตประเทศไทยก่อน

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ได้บัญญัติเน้นการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเป็นหลัก โดยไม่ให้ความสำคัญ ในเรื่องระหว่างประเทศมากนัก สำหรับการที่องค์กรระหว่างประเทศจะอ้างอิงถึงรายงานด้านสิทธิมนุษยชน ภายในของประเทศไทยนั้น เห็นว่ารายงานดังกล่าวไม่ได้มีผลถึงขนาดทำให้ประเทศไทยได้รับความเสียหาย มากนัก เนื่องจากเป็นการรายงานตามข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง และไม่สามารถที่จะบังคับไม่ให้องค์กรระหว่าง ประเทศใช้ประโยชน์จากรายงานด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยได้

นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรมัย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หากประเทศไทยถูกจัด อันดับในด้านสิทธิมนุษยชนในระดับเกรด A จะสามารถรายงานเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนดังกล่าว ต่อ UN ได้ สำหรับเรื่องการช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในต่างประเทศ ซึ่งหลายประเทศในทวีปยุโรปได้มีการ ปิดพรมแดน แต่ในประเทศไทยนับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๘๘ เป็นต้นมา ประเทศไทยไม่เคยปิดพรมแดน ไทย - พม่า แต่อย่างใด สำหรับกลไกองค์กรสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เป็นภาคีของ UN ในการรับฟัง เกี่ยวกับปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนนั้น มีหลักการในการชั่งน้ำหนักการรับฟังปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนใน ประเทศนั้นๆ ว่าจะรับฟังการชี้แจงจากรัฐนั้นๆ เป็นหลัก จากนั้นจะรับฟังเอ็นจีโอ (NGOs) แล้วจึงจะรับฟัง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน โดยนำข้อเท็จจริงในด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศนั้นๆ มาประมวลผลและ ชั่งน้ำหนักข้อเท็จจริงที่รับฟังมาจากองค์กรต่างๆ ของประเทศนั้นๆ ว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในกรณีเอ็นจีโอด้านสิทธิมนุษยชนที่จดทะเบียนในประเทศไทย จะกำหนดให้มีการเพิกถอนทางทะเบียนในกรณีที่มีการรายงานด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยในลักษณะ ที่เป็นการบิดเบือนความจริงได้หรือไม่

นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรมัย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า กรณีดังกล่าวจะบัญญัติไว้ใน ร่างมาตรา ๑๐ โดยการได้มาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะมีคณะกรรมการสรรหาในการ ทำหน้าที่สรรหา โดยได้เพิ่มสัดส่วนของผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชน จำนวนสองคน และผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนจำนวนสองคน โดยวิธีการเลือกกันเอง และได้มี การออกระเบียบภายในองค์กรของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อเป็นการกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งว่า องค์กรประเภทใดมีบทบาทหรือมีผลงานด้านสิทธิมนุษยชนอย่างไรบ้าง ซึ่งถือเป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการ คัดกรองผู้แทนจากเอ็นจีโอในการเข้ามาเป็นกรรมการสรรหา

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่พบว่า มีเอ็นจีโอด้านสิทธิมนุษยชนรายงานข้อเท็จจริงที่บิดเบือนเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนภายในประเทศไทย อันมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะดำเนินการออก แถลงการณ์ชี้แจงเกี่ยวกับการบิดเบือนดังกล่าวทันที

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า องค์กรเอกชนด้าน สิทธิมนุษยชนที่ขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น บัญญัติหลักเกณฑ์ไว้ใน ร่างมาตรา ๔๗ วรรคสอง กล่าวคือ องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและ ได้รับการรับรองตามระเบียบที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนด สำหรับการเคลื่อนไหวของ เอ็นจีโอด้านสิทธิมนุษยชนนั้น ส่วนใหญ่จะก่อให้เกิดผลในการสร้างความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนแก่ประชาชน เมื่อเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะต้องชี้แจงข้อมูลที่เป็นจริง ให้ประชาชนรับรู้ รวมไปถึงการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนให้แก่ประชาชน

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความเห็น ดังนี้

- โครงสร้างการได้มาซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งมีการเพิ่มกรรมการสรรหา ในสัดส่วนของผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนจำนวนสองคน ว่าเหตุใด จึงเพิ่มสัดส่วนกรรมการสรรหาจากสถาบันอุดมศึกษา และการบัญญัติในประเด็นดังกล่าวไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเป็นการผูกขาดตัวกรรมการสรรหาที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา หรือไม่

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า ร่างมาตรา ๒๔๖ วรรคสี่ ของ ร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านการออกเสียงประชามติ ได้บัญญัติความว่า "คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทั้งนี้ บทบัญญัติเกี่ยวกับการสรรหาต้องกำหนดให้ผู้แทนองค์กร เอกชนด้านสิทธิมนุษยชนมีส่วนร่วมในการสรรหาด้วย" ดังนั้น หากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นควร ให้ตัดสัดส่วนของกรรมการสรรหาที่มาจากผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาก็สามารถทำได้ เนื่องจาก ร่างรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติสัดส่วนกรรมการสรรหาที่มาจากผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาก็ว่

สำหรับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความจำเป็นที่จะต้องมีผู้แทนองค์กรเอกชนด้าน สิทธิมนุษยชนเข้ามาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยหรือไม่นั้น เมื่อพิจารณาจากหลักการปารีส (Paris Principles) แล้ว เห็นว่าหลักการดังกล่าวไม่ได้บังคับว่าจะต้องมีกรรมการสิทธิมนุษยชนที่มาจาก ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เหตุที่มีการเพิ่ม สัดส่วนกรรมการสรรหาที่มาจากผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนจำนวน สองคนนั้น เนื่องจากในขณะนี้มีสถาบันอุดมศึกษากว่าสองร้อยแห่ง ได้ทำความตกลงกับคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการจัดการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชน และรับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับการ ละเมิดสิทธิมนุษยชน สถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจึงมีส่วนร่วมในด้านสิทธิมนุษยชนเป็นเหตุให้มีสัดส่วนของ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนในคณะกรรมการสรรหาด้วย

- มีกรรมการสอบถามว่า ในประเด็นของร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗ ของร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าร่างมาตราดังกล่าวให้ วุฒิสภายังคงมีอำนาจในการถอดถอนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งแห่งชาติได้ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญ ได้ตัดอำนาจในการถอดถอนของวุฒิสภาออกแล้ว และร่างมาตรา ๕๔ บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่ในฐานะผู้ปฏิบัติการในกรณีการเปลี่ยนสถานที่คุมขังได้ด้วย ต้องการทราบ ว่า เหตุใดจึงบัญญัติไม่สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญ และเหตุใดจึงมีการเพิ่มตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า ในประเด็นการ ให้วุฒิสภามีอำนาจในการถอดถอน เนื่องจากได้ล้อความมาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๒๑๕ วรรคสอง ร่างมาตรา ๒๑๙ และร่างมาตรา ๒๔๗ วรรคสาม ของร่างรัฐธรรมนูญ สำหรับร่างมาตรา ๕๔ ของ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เสนอมานี้ เป็นเรื่องการคุ้มครองและช่วยเหลือฉุกเฉินด้าน สิทธิมนุษยชนไม่ให้เกิดความเสียหายจนไม่สามารถแก้ไขเยียวยาได้ จึงได้กำหนดอำนาจดังกล่าวไว้ ประกอบกับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบมาตรการดังกล่าวในการดำเนินการช่วยเหลือของประเทศเกาหลีใต้แล้ว เห็นว่า ประเทศเกาหลีใต้ก็ให้อำนาจในลักษณะดังกล่าวไว้เช่นกัน

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงในประเด็นการกำหนดให้มี ตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอว่า ควรมีตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษเช่นเดียวกับ UN ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษเช่นกัน เนื่องจากการดำเนินการด้าน สิทธิมนุษยชนบางเรื่องอาจจำเป็นต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มากยิ่งขึ้น

- มีกรรมการสอบถามว่า ปัจจุบันเอ็นจีโอในประเทศไทยสามารถแยกออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ เอ็นจีโอด้านประชาธิปไตย ด้านสิทธิมนุษยชน และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเอ็นจีโอกลุ่มต่าง ๆ จะทำการ จดทะเบียนกับกระทรวงแรงงาน แต่เมื่อมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เอ็นจีโอด้านสิทธิมนุษยชน จะทำการขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานใด ระหว่างกระทรวงแรงงานกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ส่วนการดำเนินการของเอ็นจีโอด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยบางกลุ่มปฏิบัติตนเสมือนเป็นตัวแทนของ ต่างชาติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร กรณีเอ็นจีโอด้าน สิทธิมนุษยชนได้รับเงินทุนจากต่างประเทศ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีข้อกำหนดใดหรือไม่ที่จะ ให้เอ็นจีโอที่ได้รับเงินทุนดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลให้รัฐบาลรับทราบ และเมื่อสิ้นปีงบประมาณเอ็นจีโอที่ได้รับ เงินทุนดังกล่าวควรต้องเสนอบัญชีค่าใช้จ่ายของตนให้สังคมได้รับรู้ ถ้าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่มีข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะสามารถ สืบเสาะได้หรือไม่ว่า เอ็นจีโอที่ได้รับเงินทุนดังกล่าวนั้นได้รับเงินทุนจากที่ใด นอกจากนี้ รายงานของเอ็นจีโอ ้ด้านสิทธิมนุษยชนหลายฉบับขาดความเที่ยงตรงซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศไทย คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจใดหรือไม่ในการจัดการกับเอ็นจีโอเหล่านั้น และคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะมีวิธีการอย่างไรในการแก้ไขความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนั้น กรณีเมื่อสิ้นปีงบประมาณ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการ และรายงานดังกล่าวต้อง เสนอต่อรัฐบาลหรือรัฐสภา เมื่อรัฐบาลหรือรัฐสภาได้รับรายงานดังกล่าวแล้วจะมีการตอบสนองอย่างไร และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดปัจจุบันจะสามารถลดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน ในประเทศไทยได้มากน้อยเพียงใด

นายชาติชาย สุทธิกลม กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวว่า ปัจจุบันเอ็นจีโอสามารถแบ่ง ออกเป็นสามประเภท ดังนี้

ประเภทที่หนึ่ง เอ็นจีโอที่จดทะเบียนในต่างประเทศโดยมีสำนักงานใหญ่เป็นผู้จัดหาทุนให้ มีเครือข่ายไปทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยด้วย เช่น Human Rights Watch Amnesty International เป็นต้น บุคคลในองค์กรเหล่านี้ที่ต้องมาปฏิบัติงานอยู่ในประเทศไทยจะต้องจดทะเบียนกับกระทรวงแรงงาน พร้อมทั้งต้องขออนุญาตเข้ามาทำงานในประเทศไทยผ่านสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย แต่บางกรณีจะมี บุคคลที่ทำงานด้านเอ็นจีโอมาขอหนังสือรับรองการเป็นผู้ปฏิบัติงานให้กับเอ็นจีโอจากคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะพิจารณาเป็นรายบุคคลว่ามีความจำเป็น มากน้อยเพียงใด

ประเภทที่สอง เอ็นจีโอที่จัดตั้งและจดทะเบียนในประเทศไทย โดยจะจัดตั้งหรือจดทะเบียนเป็น สมาคม หรือมูลนิธิ ในบางกรณีเอ็นจีโอดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งของเอ็นจีโอต่างประเทศ แต่มีการ จดทะเบียนโดยคนไทยในประเทศไทย

ประเภทที่สาม ไม่มีการจัดตั้งหรือจดทะเบียนเป็นสมาคม หรือมูลนิธิ ในประเทศไทย แต่เป็นการ รวมตัวเป็นเครือข่ายหรือศูนย์ เช่น ศูนย์ทนายความสิทธิมนุษยชน หรือศูนย์ทนายความมุสลิม เป็นต้น เอ็นจีโอด้านสิทธิมนุษยชนเหล่านี้ จะทำหน้าที่รายงานเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นหลัก และทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ หรือป้องกันแก้ไขปัญหาการละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนโดยการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีหน้าที่ในการรับทราบเรื่อง การละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนและตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจากผู้ที่เกี่ยวข้องให้ได้ ข้อเท็จจริงโดยเร็วที่สุด แล้วเผยแพร่ข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อสาธารณชน และสื่อมวลชนโดยเร็วและต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนในหน่วยงานรัฐต่าง ๆ ต่อไป นอกจากนี้ รายงาน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะรายงานข้อเท็จจริงว่า เรื่องที่รัฐให้ข้อมูลหรือเผยแพร่ข้อมูลด้าน สิทธิมนุษยชนนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตรวจพบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวอย่างไร ซึ่งจะ เป็นการให้ข้อเท็จจริงอีกด้านหนึ่งซึ่งอาจมีความแตกต่างจากเอ็นจีโอซึ่งสหประชาชาติจะสามารถนำไป ประกอบการพิจารณาสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยได้

ส่วนเรื่องการจดทะเบียนกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เอ็นจีโอที่มาจดทะเบียนกับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติส่วนมากจะเป็นเอ็นจีโอประเภทที่สาม ซึ่งเป็นภาคประชาสังคมที่อยู่ใน ประเทศไทยและประสงค์ที่จะทำงานเป็นเครือข่ายในการส่งเสริม ส่งข้อมูลให้กับคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลว่ามูลนิธิบางแห่งในต่างประเทศ กำลังจะให้เงินทุนแก่เอ็นจีโอบางกลุ่มเพื่อทำลายภาพพจน์ของประเทศไทย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติมีอำนาจในการตรวจสอบที่มาที่ไปของเงินทุน ตลอดจนรายงานการกระทำของเอ็นจีโอที่อาจจะ ดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทยได้หรือไม่ เพื่อให้การดูแลด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยไม่ส่งผล กระทบถึงผลประโยชน์ของประเทศ ทั้งนี้ การดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าวควรอยู่บนมาตรฐานที่ ได้รับการยอมรับในนานาประเทศด้วย นอกจากนี้ หากมีการละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนในต่างประเทศ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมีบทบาทในการออกแถลงการณ์แสดงความวิตกกังวลเกี่ยวกับการ ละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนในต่างประเทศด้วย

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวว่า การจดทะเบียนจะเป็นไปตาม มาตรา ๒๔ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ที่กำหนดให้ องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ซึ่งมีการดำเนินกิจการเกี่ยวข้อง โดยตรงกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามที่คณะกรรมการกำหนด และมิได้มีวัตถุประสงค์ ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการดำเนินกิจการดังกล่าว ดังนั้น ผู้ที่จะตรวจสอบรายละเอียดเรื่อง เงินทุนของเอ็นจีโอหรือองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนจึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่รับจดทะเบียน องค์การเอกชนดังกล่าวให้เป็นนิติบุคคล ไม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ทั้งนี้หากปรากฏว่าเอ็นจีโอหรือองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนใดมีการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายไทย เช่น มุ่งประสงค์ทางการเมือง หรือมุ่งค้าหากำไร เป็นต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจมี มาตรการถอนการขึ้นทะเบียนเป็นองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนได้ ส่วนเรื่องการออกแถลงการณ์ เป็นหน้าที่ในการเฝ้าระวัง (monitoring function) ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปัจจุบันก็มีการดำเนินการเรื่องการแถลงการณ์อยู่แล้ว แต่กรณีการ แถลงการณ์เกี่ยวกับการละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนในต่างประเทศต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไปภายใต้ หลักดินแดนและขอบเขตของกฎหมาย ส่วนกรณีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอให้มีการขึ้นทะเบียน ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนนั้น เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการสรรหา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ทั้งนี้จะแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องดังกล่าวหรือไม่ ให้เป็นไปตามผลการ พิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

- มีกรรมการสอบถามว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอมานี้ มาตราบางมาตราเป็นเรื่องใหม่ เช่น ร่างมาตรา ๒๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจเสนอเรื่องพร้อมความเห็น ต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองได้ เมื่อเห็นว่ามีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองกระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วย รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง และร่างมาตรา ๒๘ ที่แก้ไข เพิ่มเติมให้ในคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร และคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดซึ่งศาลจะใช้บังคับแก่คดี กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจยื่นคำร้องต่อศาล ้ดังกล่าวเพื่อพิจารณาส่งความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทาง ปกครอง ซึ่งศาลจะใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดีกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบ ้ด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจยื่นคำร้องต่อศาลดังกล่าวเพื่อ พิจารณาวินิจฉัย การดำเนินการที่ผ่านมาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคหรือไม่ และการที่คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติรายงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรายงานโดยตรงไปยังศาลรัฐธรรมนูญหรือ ศาลปกครองจะมีปัญหาในการปฏิบัติและมีผลที่แตกต่างกับการดำเนินการในอดีตหรือไม่อย่างไร อำนาจ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะแทรกแซงหรือสั่งให้หน่วยอื่นปฏิบัติหรือไม่ และร่างมาตรา ๕๔ ที่กำหนดว่าเมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือ แก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจกำหนดให้บุคคลหรือองค์กรดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจด้วย ้วิธีใดที่เห็นเหมาะสมนั้น จะเป็นการแทรกแซงอำนาจบุคคลหรือองค์กรอื่นหรือไม่

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวว่า ร่างมาตรา ๒๕ ถึงร่างมาตรา ๒๘ เกิดจากการที่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้หมดสิ้นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงนำกลับมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เสนอมานี้ และเนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดินหากได้รับเรื่องที่เกี่ยวกับการละเมิดด้าน สิทธิมนุษยชนต้องส่งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการ จึงต้องเพิ่มในเรื่องบทบัญญัติ แห่งกฎหมายใดกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามร่างมาตรา ๒๕ ส่วนร่างมาตรา ๒๘ เป็นการช่วยเหลือและเสริมการทำงานของศาลยุติธรรมและศาลทหารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน กรณีที่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดซึ่งศาลจะใช้บังคับแก่คดี กระทบต่อ สิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะยื่นคำร้องต่อศาลให้ศาลดำเนินการส่งความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะไม่ได้ดำเนินการยื่นเรื่องดังกล่าวโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะไม่ได้ดำเนินการหรือมีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับผลแห่งคดีนั้น ๆ

เน้นเฉพาะเรื่องบทบัญญัติ กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดในทางปกครองเท่านั้น ส่วนร่างมาตรา ๕๔ นำมา จากกฎหมายของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งในร่างมาตรานี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่มีอำนาจสั่ง บุคคลหรืองค์กรใดดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ เพียงแต่เป็นมาตรการในการเตือนและเสนอแนะให้บุคคลหรือ องค์กรดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้เกิดการละเมิดด้านสิทธิมนุษยชน หรือเยียวยาไม่ให้ความเสียหายจากการ ละเมิดด้านสิทธิมนุษยชนมากขึ้นเท่านั้น

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน ร่างรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๔๗ (๔) ไม่ได้มีการนำมากำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ควรจะนำความในมาตรา ๒๔๗ (๔) มาบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๒๓ ส่วนเรื่องการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษนั้น ไม่ควรมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่ม ในร่างมาตรา ๕๘ ก็ไม่ควร มอบอำนาจให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการแทนคณะกรรมการทั้งหมด และใน ร่างมาตรา ๖๐ เรื่องการเปิดเผยเอกสาร พยานวัตถุและหลักฐาน ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๕๘

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวว่า กรณีมาตรา ๒๔๗ (๔) ของ ร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ได้มีการนำมากำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ได้รวมอยู่ในร่างมาตรา ๒๓ (๘) ที่กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจในการปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่นแล้ว นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดไว้ในหมวด ๔ ของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอด้วย

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า จากการชี้แจงของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ การที่ คณะอนุกรรมการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Sub-Committee on Accreditation: SCA) ลดระดับของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจาก A เป็น B เป็นผลมาจาก กระบวนการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ความคุ้มกันและความเป็นอิสระใน การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และรายงานและการสนองตอบต่อสถานการณ์ ที่กระทบสิทธิมนุษยชนให้ทันท่วงที ซึ่งส่งผลกระทบต่อการชี้แจงของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในระดับนานาชาติ เพื่อให้คณะอนุกรรมการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Sub-Committee on Accreditation: SCA) ยกระดับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกลับเป็น สถานะ A คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีข้อเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ในการ แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวว่า การลดสถานะของ คณะอนุกรรมการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (Sub-Committee on Accreditation: SCA) ส่งผลให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ได้แต่เพียงเป็น ผู้สังเกตการณ์เท่านั้น ไม่สามารถให้ความเห็นหรือชี้แจงในด้านสิทธิมนุษยชนได้ แนวทางที่จะกลับสู่ สถานะ A ได้ ก็คือการแก้ไขในเรื่องกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ความคุ้มกันและความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งได้แก้ไข เพิ่มเติมเรื่องดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติที่ได้เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว

ประธานกรรมการสอบถามว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีคณะอนุกรรมการจำนวน เท่าใด ค่าเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคณะอนุกรรมการคิดเป็นร้อยละเท่าใด นอกจากนี้ หากกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่าเจ้าหน้าที่ขององค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอของต่างประเทศที่มีสาขาอยู่ในประเทศไทย หรือที่ได้รับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศไม่สามารถเป็นกรรมการสรรหาหรือกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติได้ จะขัดต่อหลักการปารีสหรือไม่

นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีคณะอนุกรรมการจำนวน ๑๒ คณะ

นางประกายรัตน์ ต้นธี่รวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ ขององค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอของต่างประเทศที่มีสาขาอยู่ในประเทศไทยหรือ ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศไม่สามารถเป็นกรรมการสรรหาหรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่ขัดต่อหลักการปารีส

- มีกรรมการสอบถามว่า ข้อมูลข่าวสารเรื่องสิทธิมนุษยชนที่ถูกนำเสนอไปยังต่างประเทศ ทำให้เกิด ปัญหาต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยในเรื่องสิทธิมนุษยชน หากมีกฎหมายที่ควบคุมดูแลองค์กรเอกชนเพื่อ สาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอที่อยู่ในประเทศไทยให้รายงานผลการดำเนินงานและแสดงบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่นจะขัดต่อหลักการปารีสหรือไม่ นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรดำเนินงานโดยไม่ถูกแทรกแซงจากองค์กรเอกชน เพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอและควรมีหน้าที่ในการดูแลไม่ให้องค์กรเหล่านี้ไปละเมิดสิทธิมนุษยชน เสียเอง
- ร่างมาตรา ๕๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอต่อที่ประชุม ความว่า "(๑) จัดให้มีการเข้าถึงการ รักษาพยาบาล" นั้น จะต้องมีผู้แทนของสภากาชาดไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามร่างมาตรา ๕๔ (๑) ด้วยหรือไม่

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า หากมีกฎหมายที่ ควบคุมดูแลองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอโดยเฉพาะ จะไม่ขัดต่อหลักการปารีส เนื่องจากหลักการปารีสไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรดังกล่าว ส่วนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชุดปัจจุบันได้พยายามแก้ไขกฎหมายเพื่อให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีภูมิคุ้มกันในการปฏิบัติ หน้าที่โดยสุจริต ซึ่งเป็นไปตามหลักการปารีสเพื่อทำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้อย่างกล้าหาญมากขึ้น แต่ปัจจุบันยังไม่สามารถแก้ไขกฎหมายดังกล่าวได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า ประเทศไทยมีกฎหมายคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตของ เจ้าหน้าที่ของรัฐไว้แล้ว จึงไม่ต้องกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า กฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการ แผ่นดินในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่คุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินเช่นกัน ส่วนการกำหนดให้ มีการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ในร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นและ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด

นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรามัย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า หลักการในการดำเนินงาน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ผ่านมา คือ การตรวจสอบเรื่องสิทธิมนุษยชนและรายงานให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหา หากหน่วยงานดังกล่าวเพิกเฉยก็จะรายงานให้คณะรัฐมนตรี ดำเนินการต่อไป ส่วนหลักการในร่างมาตรา ๕๔ เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกระบวนการ ยุติธรรมที่มีอยู่จำนวนมาก ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจในการเสนอเรื่องต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมราชทัณฑ์ เป็นต้น ให้ดำเนินการตามร่างมาตรา ๕๔ ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วนและเป็นอันตรายต่อชีวิตเท่านั้น หากหน่วยงานดังกล่าวไม่ดำเนินการหรือมีผู้ใดเปิดเผยเอกสารหรือ พยานหลักฐานตามร่างมาตรา ๖๐ จะได้รับโทษตามร่างมาตรา ๗๕ ส่วนองค์กรเอกชนเพื่อ สาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอในประเทศไทยมีอยู่จำนวนมาก ควรกำหนดให้มีกฎหมายในการจัดระเบียบ องค์กรต่างๆ ซึ่งรวมถึงองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอในประเทศไทยมีอยู่จำนวนมาก ควรกำหนดให้มีกฎหมายที่บังคับใช้เฉพาะองค์กร เอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโออาจถูกมองได้ว่ามีการนำกฎหมายมาบังคับใช้อย่างไม่เท่าเทียมกัน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องมีหลักการเกี่ยวกับผู้ที่จะมาเป็นกรรมการสรรหาหรือกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติซึ่งจะต้องเป็นกลางอย่างแท้จริง และต้องมุ่งเน้นถึงประชาชนคนไทยเป็นหลัก โดยผู้นั้นต้องไม่ใช่ เจ้าหน้าที่ขององค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอที่ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวแทนจากองค์กรต่างประเทศเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาหรือกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติได้ ทั้งนี้ หากประเทศไทยถอนตัวจากองค์กรสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศแล้วก็อาจเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมากขึ้น และควรมีกฎหมายอีกหนึ่งฉบับที่ ควบคุมดูแลองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอด้วย

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวว่า หากมีกฎหมายที่ให้อำนาจ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการควบคุมดูแลองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์หรือเอ็นจีโอ แล้วก็อาจพิจารณาถึงแนวทางในการถอนตัวจากองค์กรระหว่างประเทศได้ แต่ควรคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการส่งเสริมและช่วยเหลือรัฐบาลในเวทีระหว่างประเทศด้วย ส่วนหลักการตามร่างมาตรา ๕๔ นั้น สามารถกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจ ในการเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามร่างมาตรา ๕๕ ได้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ร่างมาตรา ๕๔ มีหลักการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สามารถเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามร่างมาตรา ๕๔ เฉพาะในกรณีที่จำเป็นเร่งด่วนได้ ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องสิทธิมนุษยชนในต่างประเทศ แต่หลักการตามร่างมาตรา ๒๘ โดยเฉพาะกรณีที่ เกี่ยวข้องกับศาลทหาร ที่ผ่านมาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการในเรื่องการละเมิด สิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นในการฝึกทหารอย่างไร และเหตุใดในร่างมาตรา ๒๘ จึงกำหนดไว้ว่า "ที่อยู่ ในระหว่างการพิจารณา"

นายวัส ติงสมิตร ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า หลักการในร่างมาตรา ๒๘ จะทำให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร ในการพิจารณาคดีอาญา โดยการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าบทบัญญัติกฎหมายที่ศาลจะ ใช้พิจารณาคดีนั้นกระทบต่อสิทธิมนุษยชนหรือมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ และมี อำนาจในการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาหรือศาลทหารเพื่อพิจารณาว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดซึ่งศาล จะใช้พิจารณาพิพากษาคดีกระทบต่อสิทธิมนุษยชนหรือมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ส่วนความว่า "ในระหว่างการพิจารณาคดี"นั้น บัญญัติไว้เพื่อให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สามารถดำเนินการตามร่างมาตรา ๒๘ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลได้ ส่วนการเสนอเรื่องบทบัญญัติ กฎหมายที่อาจกระทบต่อสิทธิมนุษยชนหรือมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญในกรณีทั่วไปจะ กำหนดไว้ในร่างมาตราอื่น นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้นำมาตรการหรือกลไกในเรื่องสิทธิมนุษยชนของต่างประเทศมากำหนดไว้เพียง บางส่วนเท่านั้น

นายสุรเชษฐ์ สถิตนิรามัย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงว่า เคยเกิดกรณีความขัดแย้งเรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติในภาคใต้จนเป็นเหตุให้เกิดการทำร้ายร่างกายกันระหว่างตำรวจและประชาชน เมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเรียกตำรวจคู่กรณีมาให้ข้อมูลกลับถูกโต้แย้งว่าคดีดังกล่าว อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เสนอเรื่องดังกล่าวต่อ ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย โดยศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าศาลมีอำนาจพิจารณาคดีตามกฎหมายโดยทั่วไป แต่การเรียกตำรวจมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ

นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กฎหมายว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในปัจจุบันกำหนดไว้ว่า หากมีการนำเรื่องร้องเรียนที่เสนอต่อคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปฟ้องร้องคดีต่อศาลแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะไม่มีอำนาจในการ ตรวจสอบเรื่องดังกล่าวต่อไป

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมในการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว จะเชิญ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาร่วมประชุมอีกครั้ง และขอขอบคุณคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติที่เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนี้

จากนั้น ประธานกรรมการเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาถึงกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญอาจมีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการในการเสนอร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขในส่วนที่ เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการออกเสียงประชามติในประเด็นคำถามเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญ ส่งให้แก่ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ว่าคณะกรรมการควรดำเนินการตามข้อเสนอแนะของศาลรัฐธรรมนูญ แต่คณะกรรมการสามารถกำหนดเงื่อนไขหรือสงวนความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของศาลรัฐธรรมนูญได้ นอกจากนี้ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ควรคำนึงถึงการใช้อำนาจในลักษณะดังกล่าวของศาลรัฐธรรมนูญด้วย

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความเห็น ดังนี้

- ขั้นตอนกระบวนการที่ศาลยุติธรรมเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเป็นอย่างไร
- คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญสามารถให้เหตุผลในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้ แต่ศาลรัฐธรรมนูญมีข้อบังคับหรือข้อกำหนด ของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการในการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญด้วยเช่นกัน หากไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญอาจทำให้เกิดปัญหาได้ ส่วนข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญ กำหนดให้ศาลยุติธรรมหรือศาลอื่นสามารถทำหนังสือเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาได้ โดยไม่ต้องทำหนังสือมอบฉันทะ แต่ในกรณีของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ใช่องค์กรเช่นเดียวกับ ศาลยุติธรรมหรือศาลอื่นได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากศาลรัฐธรรมนูญใช้ข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญเองมาบังคับใช้กับ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ โดยให้ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญทำหนังสือมอบฉันทะให้แก่เจ้าหน้าที่ ในการเสนอร่างรัฐธรรมนูญนั้นอาจเกินกว่าเหตุ เนื่องจากที่ผ่านมารัฐสภาก็เคยเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดขัดต่อรัฐธรรมนูญเช่นกัน ซึ่งไม่ต้องทำ หนังสือมอบฉันทะแต่อย่างใด ทั้งนี้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญให้รอบคอบมากยิ่งขึ้น

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญอาจจะส่งหนังสือที่ลงนามโดยประธาน ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญปฏิบัติตามข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญ
- ที่ประชุมควรพิจารณาถึงการกำหนดขึ้นใหม่ (set zero) ขององค์กรต่างๆ เช่น คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อย่างจริงจัง
- การทำหนังสือมอบฉันทะในการยื่นเอกสารและการรับรองสำเนาเอกสารทุกแผ่นเป็นขั้นตอนการ ยื่นเอกสารของศาลยุติธรรมทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ใช่คู่ความในคดี หรือผู้ยื่นคำร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ จึงไม่ต้องทำหนังสือมอบฉันทะในการเสนอร่างรัฐธรรมนูญต่อศาลรัฐธรรมนูญ แต่สามารถ ระบุในหนังสือนำส่งได้ว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้ยื่นเสนอร่างรัฐธรรมนูญต่อ ศาลรัฐธรรมนูญได้
- หากประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ทำหนังสือมอบฉันทะในการเสนอร่างรัฐธรรมนูญแล้ว อาจทำให้ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต้องเดินทางไปเสนอร่างรัฐธรรมนูญด้วยตนเองหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ควรนำเรื่องดังกล่าวไปพูดคุยกับผู้อื่นและ ควรนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป นอกจากนี้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญควรเริ่ม จัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หากกรรมการร่างรัฐธรรมนูญท่านใดมีความคิดเห็นว่าควรตัด หรือเพิ่มเนื้อหาของร่างกฎหมายดังกล่าวอย่างไร ให้บันทึกไว้และส่งให้กับคณะทำงานเพื่อนำไปยกร่าง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันพฤหัสบดี ที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและ กล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๐ นาฬิกา

นายเฉลิมศักดิ์ ใจชำนิ
วิทยากรชำนาญการ
นายเผ่าพันธุ์ นวลส่ง
นิติกรชำนาญการ
นางสาวอัจฉรา สวนสมุทร
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายสกนธ์ พรหมบุญตา นิติกรชำนาญการ ผู้จดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๒ ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์